

Ekim Vurdu Yine Sol Yanımdan

— *sevta* · 20 Nisan 2013

. ömür çekilirken miadı dolan takvimden
umuda asılır içimdeki maviler
dik patikalardan yuvarlanırım
içimde veremleşir serzenişler
ve yine zeytin zamanı
ekimi seyrederim
kalbimin köhne penceresinden
yarılan sularda yüreğim dibe vurur
tükenirim yalnızlığın dehlizlerinde
yer ve mekan artık durur.

hayatın perdesi çekilir
artık son repliktir
acı taşır vagon vagon son istasyona
sisli bir bulut gezinir
sonbahar akşamlarında
yüreğimde koca bir yarık
başımda ebabil kuşları
ölüme aralık
hak savaşçısı yitiriliyor
hayatın yekpareliğinden
toprak ekimdi
menekşe gözleri ömür
güneş sönüyordu, başak teninden..

bu gidiş
tükeniş
duruca akıyordu hayat deresinden
fütursuzca asılışı yaşama
aslında asilliğinden

bir huma kuşuyum şimdi
başımı vuran ahşap tavan arasında
anılarım geri sarar makarayı
kulaklarımda,tamburun kırık teli

örgülerimde gezinir annemin eli
boğazımda pişirdiği tarhananın tadı
tokum hâlâ
içim acı bir ana/dolu
yalpa vururum sağa sola
gıcırdar tüm hatıra

gidişi esrar
ekimdi rüzgar
baba bugün annemin ölüm yıldönümü
ve biliyorum ki
ne ilk, ne de son bu yaprak dökümü
dik yokuşlu aile mezarlığında artık eviniz
yalan dünyanın oyunu bitince
bizi de bekleyiniz...